

YÊU THƯƠNG VÀ PHỤC VỤ: CON ĐƯỜNG HẠNH PHÚC

Cha Dominique You chào đời năm 1966 và thụ phong Linh Mục năm 1997. Từ năm 2008 Cha phụ trách giáo xứ "Bienheureuse Marie Poussepin" thuộc giáo phận Chartres ở miền Trung nước Pháp. Xin nhường lời cho Cha gọi lại con đường đưa đến thiên chức Linh Mục.

Ơn gọi Linh Mục khởi đầu năm tôi lên 10 tuổi. Năm ấy tôi sống kinh nghiệm gặp gỡ của hai môn đệ trên đường Emmau nhận ra Đức Chúa GIÊSU KITÔ Phục Sinh khi Ngài bẻ bánh. Đây là cuộc gặp gỡ chính yếu ở lại mãi mãi trong tôi.

Lớn lên tôi theo chương trình trung học và cùng lúc sinh hoạt trong phong trào Hướng Đạo. Sau khi đậu tú tài phần một tôi ghi

tên vào trường dạy nấu ăn và trở thành người đầu bếp. Tôi sang Thụy Sĩ hành nghề trong các tiệm ăn sang trọng. Trong thời gian này tôi có dịp tiếp xúc với những người xem ra thành công về mọi mặt: giàu có, danh tiếng.. nhưng lại mang dáng dấp khổ sở không hạnh phúc! Kinh nghiệm này khiến tôi thắc mắc về ý nghĩa cuộc đời. Tôi tự hỏi:

- Cái gì làm cho tôi hạnh phúc?

Từ đó, nảy sinh trong tôi ý tưởng trở thành Linh Mục. Ý tưởng là như thế nhưng tôi cố tình tảng lờ đi, không muốn nghe nói đến! Tôi tự giam mình trong công việc và năm 1988 tôi trở lại Pháp hành nghề nấu ăn nơi lâu đài Esclimont.

Suốt thời gian này tôi tiếp tục tiến bước trong ơn thánh và hành trình Đức Tin nhờ Thánh Lễ tôi tham dự trong tuần và vào Chúa Nhật. Tôi khám phá ra việc cầu nguyện mỗi ngày và luôn luôn đặt câu hỏi:

- Đâu là con đường hạnh phúc đích thật?

Bỗng một ngày tôi đọc đoạn Tin Mừng theo thánh Matthêu nơi chương 6 từ câu 25-34 nói về lòng tin tưởng nơi THIÊN CHÚA Quan Phòng trong đó có câu:

- Hãy xem chim trời: chúng không gieo, không gặt, không thu tích vào kho; thế mà CHA anh em trên Trời vẫn nuôi chúng.

Câu này như một luồng sáng dội thẳng vào hồn tôi. Sau một năm đắn đo suy nghĩ tôi quyết định xin vào chủng viện tại Ars. Sau đó tôi xin chuyển về nhập giáo phận Chartres. Và hiện tại tôi làm Cha Sở giáo xứ "Bienheureuse Marie Poussepin".

Trong tư cách Linh Mục, điều làm tôi cảm thấy vui mừng nhất chính là thi hành sứ vụ Mục Tử. Tôi may mắn làm việc tông đồ nơi một giáo xứ thật sống động và có tổ chức. Giáo xứ có một lịch sử lâu đời. Tôi hoàn toàn tôn trọng lịch sử và chúng tôi cùng vạch thảo chương trình sinh hoạt chung.

Tôi không bao giờ tỏ ra là một Cha Sở biết mọi sự và nắm giữ mọi công tác. Không! Nếu có điều gì không đúng không ổn, tôi sẵn sàng lãnh trách nhiệm sửa chữa, vì đó là lợi ích chung và cũng là nghĩa vụ tôi phải chu toàn.

Loài người rồi sẽ qua đi, chỉ duy nhất Đức Chúa GIÊSU KITÔ và Tin Mừng của Ngài mới tồn tại. Mỗi ơn gọi đều khác biệt nhưng bổ túc cho nhau.

Trong sứ vụ Linh Mục tôi quan tâm cách riêng đến việc huấn luyện và hướng dẫn giới trẻ. Giới trẻ ngày nay không biết cách thức diễn tả đúng đắn những tâm tình không ổn đang "sôi-sục" trong người. Thay vì thành thật bày tỏ bằng ngôn ngữ rằng: "Tôi khó chịu, tôi đau khổ về điều này điều nọ" thì họ lại biểu lộ bằng các hành động thô-bạo, bằng ngôn từ chửi-rủa mất dạy và bằng cách đập phá các cửa tiệm, đốt cháy các xe cộ! Đây là cách thức họ nói lên nỗi đau khổ của họ. Vì thế, với tư cách Linh Mục, tôi tìm kiếm phương thế gần gũi giới trẻ giúp người trẻ diễn tả nỗi đau đớn khó chịu trong đối thoại ôn hòa dưới cái nhìn trìu mến của Đức Chúa GIÊSU KITÔ, vị Tôn Sư Dấu Ấm của người trẻ. Đây là sứ vụ linh thiêng của Linh Mục mà tôi cảm thấy hân hoan khi chu toàn.

Ngoài ra bí tích Giải Tội cũng thật là phương thuốc thần linh để chữa lành các vết thương tâm lòng. Mỗi người chúng ta, mỗi một tín hữu Công Giáo phải khám phá ra và nên khám phá trở lại chiều kích quan trọng của Bí Tích Hòa Giải.

Như bao người khác, vị Linh Mục cũng có những khó khăn. Thế nhưng đối với tôi, SỐNG tức là cố gắng là tìm cách yêu thương và phục vụ. Đó cũng là con đường hạnh phúc tôi chọn để thi hành Sứ Vụ Linh Mục.

... "Thầy chính là Mục Tử Nhân Lành. Mục Tử Nhân Lành hy sinh mạng sống mình cho đoàn chiên. Người làm thuê, vì không phải là mục tử, và vì chiên không thuộc về anh, nên khi thấy sói đến, anh bỏ chiên mà chạy. Sói vồ lấy chiên và làm cho chiên tán loạn, vì anh ta là kẻ làm thuê, và không thiết gì đến chiên. Thầy chính là Mục Tử Nhân Lành. Thầy biết chiên của Thầy, và chiên của Thầy biết Thầy, như THIÊN CHÚA CHA biết Thầy và Thầy biết THIÊN CHÚA CHA và Thầy hy sinh mạng sống mình cho đoàn chiên. Thầy còn có những chiên khác không thuộc ràn này. Thầy cũng phải đưa chúng về. Chúng sẽ nghe tiếng Thầy. Và sẽ chỉ có một đoàn chiên và một mục tử. Sở dĩ THIÊN CHÚA CHA yêu mến Thầy, là vì Thầy hy sinh mạng sống mình để rồi lấy lại. Mạng sống của Thầy, không ai lấy đi được, nhưng chính Thầy tự ý hy sinh mạng sống mình. Thầy có quyền hy sinh và có quyền lấy lại mạng sống ấy" (Gioan 10,11-18).

("ÉGLISE en Eure-et-Loire", Revue diocésaine, numéro 148, Mars 2010, mensuel, trang 8-9)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt